

ORTAOKUL ve
İMAM HATİP LİSESİ

HZ.MUHAMMED'İN (SAV) HAYATI

Ne dersiniz?

Hz. Peygamberin (s.a.) amcası Abbas'ın küçük çocukları vardı. Adları; Abdullah, Ubeydullah ve Kesir idi. Allah Resulü yan yana getirir, sonra, belli bir mesafede durur, "Kim bana doğru koşup önce gelirse ona şu kadar ödül var!" derdi. Yarışma başlar, çocuklar koşarak gelirler, kimi Peygamberin sırtına, kimi göğsüne çıkmaya çalışırdı. Hz. Peygamber de onları kucaklar, öperdi.

(Ahmed b. Hanbel, I, 214)

Hadis-Serif

Yukarıdaki örnek olaydan yola çıkarak, Peygamber Efendimizin çocuk sevgisi ve çocuklarla ilişkileri hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Peygamber Efendimizin yedi çocuğu vardı. Bunlardan üçü erkek, dördü kız idi. Altı tanesi eşi Hz. Hatice'den doğmuştur. Bunlar sırasıyla **Kasım, Zeynep, Rukiye, Ümmü Gülsüm, Fatma ve Abdullah'tır. Yedinci çocuğu, eşi Hz. Mâriye'den doğan **İbrahim**'dir. Hz. Fatıma dışındaki bütün çocukları Hz. Peygamberimizden önce vefat etmişlerdir.**

“Çocuk kokusu cennetin kokusundandır.” (Taberani, Mu’cemü’l-

Evsat) **buyuran Peygamberimiz çocukları çok severdi.**

Oğlu İbrahim doğduğunda çok sevinmiş, onu kucağına alıp Hz.

Ayşe’ye götürerek “Şuna bir bak! Nasıl, bana benziyor mu?”

(İbn Sa’d, I, 137) diye sevincini ortaya koymuştu. Bu sevinçli doğum haberini getirdiği için Ebu Rafi adındaki adama hediye

verdi. (İbn Abdilber, I, 54)

Diğer çocuklarında yaptığı gibi, İbrahim’in doğumunun yedinci gününde akika kurbanı olarak bir koç kesti, çocuğun başını tıraş ettirip saçının ağırlığınca gümüşü yoksullara dağıttı.

(İbn Esir, Üsüdü’l-Ğabe, I, 49)

Hadisi-Serif

سُبْحَانَ اللَّهِ
مُحَمَّدٌ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

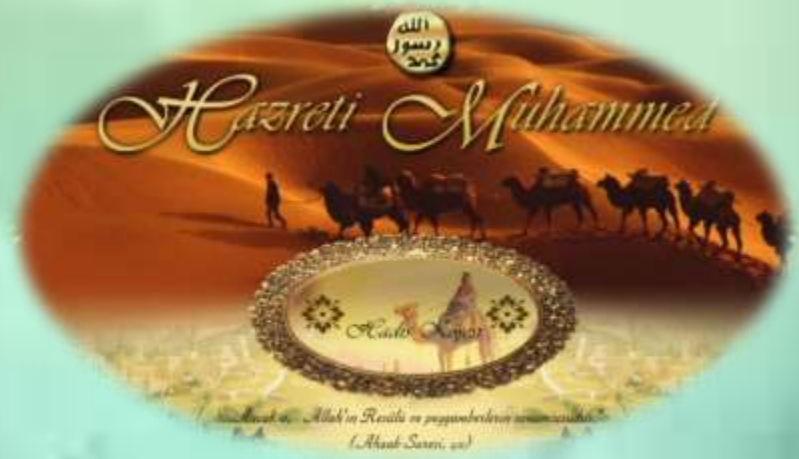
Peygamberimiz çocukları okşar, koklar, öper, bağına basardı. (İbn S'ad, VIII, 170) Onu, torunu Hasan'ı öpüp severken gören bir adam, on tane çocuğu olduğunu ve hiçbirini öpüp sevmediğini söyledi. Bunun üzerine Hz. Muhammed, adama hayretle baktı ve **“Merhamet etmeyene merhamet edilmez.”** buyurdu. Çocuklarını hiç öpmediklerini söyleyen bir grup adamı da, **“Allah sizin kalbinizden merhameti söküp almışsa ben ne yapabilirim!”** buyurarak uyardı. (Müslim, Fedail 66)

Hadisi-Serif

O EL EMİNDİR,
EN EMİNDİR.

Bir gün Hz. Fatıma'nın evine uğradı. Üç defa,
"Yaramaz nerede? Bana Hasan'ı çağır"
dedi. Hasan gelince kollarını açtı. Hasan da kollarını
açtı. Allah Resulü torununa sarılıp öptü.
Ardından da "Allah'ım! Doğrusu ben bunu
seviyorum, onu sen de sev, onu sevenleri de
sev!" (Buhari, Libas, 60) diye dua etti.

Ne dersiniz?

Hz. Peygamber Mekke'den Medine'ye hicret etmişti. Evi yapılıncaya kadar Medinelilerden Ebu Eyyub el-Ensari adında bir Müslümanın evinde kalma kararı aldı. Ebu Eyyub el-Ensari'nin komşusu Neccaroğulları idi. Neccaroğullarının küçük kızları Hz. Peygamber ile komşu olacaklarına çok sevinmişlerdi. Hz. Peygamber'in kendilerine geldiğini görünce onu ellerindeki deflerle karşıladılar. Def çalıp, "Neccaroğullarının kızlarıyız biz! Ne hoştur komşuluğu Muhammed'in." diyerek şarkılar söylüyorlardı. Hz. Peygamber (s.a.) onlara, "Beni seviyor musunuz?" diye sordu. Onlar da, "Evet ey Allah'ın Peygamberi." dediler. Bunun üzerine Hz. Peygamber onlara şöyle karşılık verdi:

"Allah biliyor ya vallahi ben de sizleri seviyorum! Vallahi ben de sizleri seviyorum! Vallahi ben de sizleri seviyorum!" (İbn-i Mace,

Tabir, 10)

Hız. Muhammed'in (s.a.), hem kendi çocuklarına hem de diğer çocuklara olan sevgi ve şefkati bütün insanlığa örnek olacak özellikteydi. Onları bazen omzunda taşır, (Tirmizi, Menakıb, 30) bazen sırtına alıp binicilik oynar, bazen de karnının üzerine tırmandırıp eğlendirirdi. (Heysemi, IX, 181) Dizlerine oturtup onlara dua ederdi. (Tirmizi, Menakıb,

Peygamberimiz'in evinde on yıl kalan ve onun en yakın küçük dostlarından biri olan Enes b. Malik şöyle der: "Çoluk-çocuğuna ve aile fertlerine karşı Hz. Muhammed'den daha şefkatli olan hiçbir kimse görmedim. Hz. Muhammed, biz çocukların arasına karışır ve güler yüzle şakalar yapardı." (Müslim, Fedail, 63)

Hadisi-Serif

Efendimiz bir keresinde kovadan Muhammed b. Rebi' adındaki çocuğun yüzüne püskürterek onunla şakalaşmıştır. O zamanlar henüz beş yaşlarında olan Muhammed bin Rebi' Peygamberimiz'in yaptığı bu özel şakayı, hayatı boyunca unutmamış, hoş bir anı olarak hep hatırlamıştır." Buharî, İlim, 18

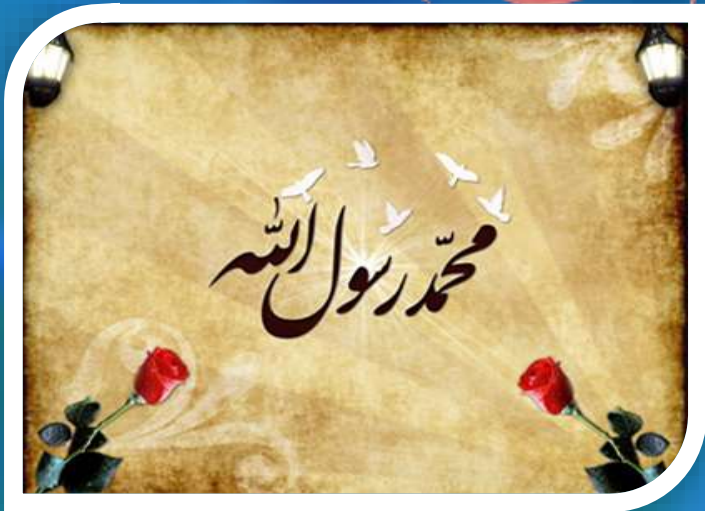

Allah Resulü çocuklara nerede rastlasa selam verir, hâl ve hatırlarını sorar, onlarla ilgilenirdi. (Tirmizi, İsti'zan ve Adab, 8) Bütün çocuklar, Peygamber Efendimizin kalbinde çok özel bir yere sahipti.

Çocuklar Hz. Peygamberimiz'le (s.a.) sohbet etmeye can atarlardı, bu yüzden onu görünce peşine takılırlardı. Hz. Peygamberimiz'i o kadar çok severlerdi ki onun öpüp okşamasından çok hoşlanırlardı, onun öptüğü ya da okşadığı çocuklar kendilerini çok özel hissederlerdi.

**İşte o çocuklardan biri olan
Cabir b. Semure şu hatırasını anlatır:
“Allah’ın Resulüyle birlikte öğle namazını kıldım.
Namazdan sonra ailesinin yanına uğradı.
Onun peşine takıldım. Derken Allah’ın Resulünü birkaç çocuk
karşladı. Çocukların yanağını tek tek okşadı. Benim de
yanağımı okşadı. Elinde tatlı bir serinlik, bir meltem
esintisi vardı. Bu el (lavanta) sepetinden çıkmış olmalıydı.”
(Müslim, Fedail, 80)**

Hadist-Serif

Sevgili Peygamberimiz, sokak ortasında dahi çocuklara takılmaktan, onlarla koşup oynamaktan, onlara sarılmaktan çekinmezdi. Bir gün arkadaşlarıyla davet edildiği bir yemeğe gidiyordu. O sırada Hz. Hüseyin de sokakta çocuklarla oynuyordu. Allah Resulü öne doğru çıkıp ilerledi. Kollarını açarak, Hüseyin'i kucaklamak istedi. Hüseyin de naz yapıp kaçtı. Peygamberimiz de peşini bırakmadı. Hüseyin bir oraya bir buraya kaçıyor, Peygamber Efendimiz de gülerek onu tutmaya çalışıyordu. Sonunda sevgili torununu yakaladı. Bir elini başının arkasına, diğer elini de çenesinin altına koyup onu öptü. Sonra da **“Hüseyin bendendir, ben de Hüseyin'denim! Hüseyin'i seveni Allah sever..”**

(İbn-i Mace, Mukaddime, 11) buyurdu.

Hadisi-Serif

Bir gün Hasan veya Hüseyin'in stanneleri mm'l-Fadl, torunlarından birini getirip Resulullah'ın kucağına koydu. Çocuk da Efendimiz'in üzerine küçük çişini yaptı. mm'l-Fadl bu duruma kızıp çocuğun omzuna vurdu. Resulullah (s.a.), çocukların hatalarına sabır ve anlayış gösterilmesi gerektiğini belirtti ve çocuğun annesini uyardı.
(Ahmed b. Mace, Tabir, 10)

Hadist-Serif

Çocukları bu kadar çok seven Peygamberimiz (s.a.), doğal olarak onlardan biri vefat ettiğinde de çok üzülür, ağlardı. Peygamber Efendimizin sevgili torunu ve Hz. Osman'ın oğlu olan altı yaşındaki Abdullah'ın yüzünü ve gözünü bir horoz gagalamıştı. Yavrucağın yüzü şişti ve ağır bir şekilde hastalandı. Tutulduğu bu hastalıktan kurtulamayarak vefat etti. Abdullah'ın cenaze namazını Allah Resulü kıldırdı, Hz. Osman da oğlunu kabrine indirdi. O esnada Peygamber Efendimiz'in gözlerinden yaşlar dökülüyor, **“Yüce Allah, kullarından merhametli ve yufka yürekli olanlara rahmet eder!”** diyordu. *İbn Sa'd, III, 53-54*

Ne dersiniz?

Hız. Peygamber namaza büyük önem verir, namaz hakkında “gözümün nuru” derdi. Bir yatsı namazında kucağında torunuyla mescide geldi. Öne geçti. Çocuğu yere bıraktı. Tekbir alıp namaza durdu. Sıra secdeye gelince secdeyi çok uzattı. Öyle ki merak edip başlarını secdeden kaldıranlar bile oldu. Başlarını kaldıranlar gördüklerine inanamadılar; Hız. Peygamber secdede, çocuk da onun sırtında değil mi! Çocuğun keyfi yetip de sırtından ininceye kadar Hız. Peygamber ve bütün cemaat secdeyi uzattılar. Hız. Peygamber namazı bitirince cemaat, “Ey Allah’ın Resulü! Siz namaz içindeki secdelerden birini o kadar uzattınız ki başınıza bir iş geldi veya o sırada vahiy geliyor zannettik” dediler. Bunun üzerine Hız. Peygamber, “Dediklerinizden hiçbirini olmadı. Torunum sırtıma çıkmıştı. O inmeden secdeden kalkmayı hoş bulmadım.” buyurdu. (Nesai, Tatbik, 82)

Hadisi-Senf

Yukarıdaki olayı nasıl değerlendiriyorsunuz?
Günümüzde, çocukları camide azarlayan kimi büyükler, sizce neden böyle davranıyor olabilirler?

Düşünelim

Peygamberimiz'in (s.a.) minik arkadaşlarından Enes b. Malik şöyle anlatır: "Rasulü Allah (s.a.) ahlak yönünden insanların en güzeli idi. (Ben çocukken, kendisine hizmet ettiğim sıralarda) bir gün beni bir ihtiyaç için bir yere göndermek istedi. Ben de, içimde, Allah'ın Peygamberinin emrettiği işe gitmek isteği olduğu halde "Vallahi gitmem!" dedim, dışarı çıktım. Sokakta oyun oynayan çocuklara rastladım. Onlarla oyuna daldım. Bir süre sonra bir de baktım ki; Rasulü Allah (s.a.) arkamdan başımı tutmuş gülümseyip duruyor. Bana, "Ey Enescik, sana dediğim yere gitsen ya" dedi. Ben de, tamam ya Rasulü Allah gidiyorum, dedim. Allah'a yemin olsun, ben kendisine yedi ya da dokuz yıl hizmet ettim. Yaptığım bir işten dolayı -niye böyle yaptın-yapmadığım bir işten dolayı da -niye böyle yapmadın?- dediğini bilmiyorum." (Ebu Davud, Edeb, 1)

Hadisi-Serif

**Yukarıdaki örnek olay, Peygamberimiz'in çocuklara davranışı konusunda size nasıl bir fikir veriyor?
Enes'in yerinde siz olsaydınız ne yapardınız?**

“2003’ten beri hizmete devam”

*Ek işimiz değil,
Tek işimiz...*

TIKLAYINIZ
DAHA FAZLA
DÖKÜMAN İÇİN

 DDY YAYINLARI
İnönü M. Turgutreis C. No:63 İZMİR

 dindersi.com
— 2003’den beri —

0 505 979 88 88 - 0 555 153 08 74